

XXIV LLAPIS DE SANT JORDI

Categoria Infantil, grup A

Primer premi

La parella màgica

per Alba Gallardo Baos

Hola, sóc l'Uni, l'unicorn, us contaré la història de com vaig conèixer el meu amic el ratolí Ruti. Era un fred matí d'hivern. El sol amb prou feines treia el cap pel darrere dels núvols. Els seus raigs no aconseguien fondre la neu del jardí que cobria la gespa, les plantes i els arbres. Jo em gronxava mentre cantava una cançó: Na-na-na, na-nana... De sobte, vaig sentir una veu que provenia de l'altre costat de la tanca del jardí. Cantava la mateixa cançó que jo. Vaig saltar del gronxador i vaig treure el cap per sobre de les tanques per veure d'on provenia aquella veueta.

Llavors va ser quan es va sentir un crit... Aaaa!!! Un ratolí petitó passava per davant de casa meva en aquell moment. Jo havia pujat a un tamboret. Vaig perdre l'equilibri i vaig cridar. Per sort, vaig caure sobre la neu. Les orelles del ratolí van aparèixer per darrere de la porta: estàs bé?, em va preguntar tendint-me la seva maneta per ajudar-me.

- Estic bé, li vaig contestar mirant-lo fixament. Em va semblar que els seus ulls estaven tristos. També jo li vaig preguntar si estava bé. Em va explicar que en sentir el meu crit es va espantar i va relliscar al gel. Ell no va arribar a caure, però sí el regal que portava per a la seva amiga tortuga que complia els anys. Va sacsejar el paquet davant meu. Va sonar a cristalls trencats.
- Què és?, vaig voler saber. El ratolí va obrir l'embolcall. Era una foto d'ell i una graciosa tortugueta. Els dos somreien molt feliços. Es notava que eren bons amics. Tant de bo tingués jo un amic com ells.

Sense pensar-m'ho dues vegades, vaig apuntar amb la meua banya d'unicorn. Va sortir disparat un raig de purpurina de colors. En un segon, els trossets de cristall es van unir i el quadre va quedar com nou. El ratolinet em va mirar sorprès.

- Em dic Ruti, encantat de conèixer-te.
- Jo sóc l'Uni, sento haver-te espantat, li vaig respondre. Volia veure qui era que cantava la mateixa cançó que jo. Vaig enfilar-me a un tamboret i vaig perdre l'equilibri.
- Hauria estat més fàcil fer servir la porta, em va contestar ell.

Ens vam mirar als ulls i tot seguit, de cop i volta, vam esclatar a riure.

- Per què no vens a l'aniversari? Serà divertit.
- Creus que no li importarà a la teua amiga?, li vaig preguntar. No voldria molestar. A més a més no tinc regal. No pots anar a una festa d'aniversari sense regal. Així li ho vaig explicar al Ruti.

En Ruti va pegar un salt i va aterrar sobre el meu cap. Va acostar el seu nas a cau d'orella. Em va xiuxiuejar alguna cosa. El vaig escoltar atentament. Vaig pensar que havia tingut molt bona idea. Vaig apuntar amb la meva banya màgica a una muntanyeta de neu. De nou va sortir un raig de purpurina de colors i vaig fondre la neu. Sota aquella muntanya hi havia unes precioses floretes.

- Ara ja tens regal, va dir en Ruti somrient.

Vaig tallar les flors i el ratolinet em va ajudar a fer un ram. Ja podíem anar-nos-en.

I així va ser el principi d'una bona amistat. Des d'aquell dia tothom ens va conèixer com la parella màgica. Des de llavors som molt amics i vivim moltes aventures junts, però això és una altra història que un altre dia us contaré.